

forstandige Medvirksomhed vil gjøre et Skridt fremad, saa at det snart vil kunne tilendebringes i lykkelig Samdrægtighed.

Folkethinget skal vissest stræbe at gjøre Sit hertil; men som det første og væsentlige Skridt imod dette Maal ansee vi en aaben Udtalelse fra Rigsdagen til Deres Majestæt angaaende dette for Fædrelandets Fremtid saa afgjørende Anliggende — en Udtalelse, som vi derfor skulle give med al den Frimodighed, som maa fremgaae af Overbeviisningen om, at vi som Folkets lovlige Repræsentation ikkun udtale, hvad der overalt i Folket vil finde den stærkeste Gjensklang.

Folkethinget erkjender fuldtvæls Nødvendigheden af, at de forskjellige Deres Majestæts Scepter betroede Lande samles til en Enhed i en fast Statsorden, for at den nuværende forviklede Tilstand kan bringes til at ophøre. Vi ere ogsaa forvissede om, at dette Maal vil kunne naaes, naar Forfatningsværket gennemføres af en Regjering, der veed at forene Kongens og Folkets Tillid, og ikke vil oversee det danske Folks velbegrundede Ret.

Den danske Rigsdag har paa umiskjendelig Maade vist sin Redebonhed til at lette Tilblivelsen af en Fællesforfatning, navnlig ved ikke at gjøre Paastand paa nogen umiddelbar Indskydelse paa dens Indhold; men, allernaadigste Konge! Rigsdagen har dog herved maattet gaae ud fra den Forudsætning, at den paa tænkte Fællesforfatning, der skal omfatte saa stor en Deel af det Omraade, der nu hører under Danmarks Riges Grundlov, i sit Grundvæsen maatte blive en virkelig constitutionel og repræsentativ Forfatning, at den ikke i sit hele Princip skulle komme i skærende Strid med den ved lykkelig Overenskomst mellem Kongen og det danske Folk givne og allerede gennem en Arrække virkende Forfatning for Kongeriget Danmark.

Denne Forudsætning hos Rigsdagen og Folket har ogsaa fuldkommen Gjennemført Indholdet af selve den allerhøieste Kund-

gjørelse af 28de Januar 1852, og aldrig har heller den Tanke kunnet finde Rum, at det danske Monarchi, som allerede strax ved Deres Majestæts Thronbestigelse erholdt Tilfagniet om en sand constitutionel Forfatning med besluttende Myndighed for Repræsentationen, saavel i den hele Finantsbestyrelse, som ved Udgivelsen af alle Love angaaende Monarchiets Fællesanliggender, skulde kunne føres tilbage til en politisk Stilling, der gennem en sørgelig Erfaring har vist sig saa lidet stiftet til at stikke Kronen imod Rystelser, og det efter at Danmarks Riges Grundlov, der netop blev givet som et Bæm for Monarchiet, da dette truedes med Opøsning, har vist sin Kraft til Rigets Frelse.

Det danske Folk har, Allernaadigste Konge! en levende og urokelig Bevidsthed om sin Adkomst til ogsaa i Ordningen af Monarchiets Fællesanliggender at forblive paa den constitutionelle og repræsentative Grundvold, som er lagt ved vor nu bestaaende Forfatning, og ingen dansk Rigsdag vil derfor nogensinde kunne opgive Fordringen paa, at det Organ, til hvilket Monarchiets Fællesanliggender skulle betroes, udrustes med besluttende Myndighed saavel med Hensyn til den hele Statshuusholdning som med Hensyn til alle Love angaaende de fælles Anliggender, og at dette Organ sammensættes saaledes, at det bliver en virkelig Repræsentation af Folket, saa at navnlig det Element, der ved Kongevalg maatte bringes ind i samme, ikke gives en uforholdsmæssig Styrke.

Men med Undtagelse af disse Krav, som ingen dansk Rigsdag kan opgive, vil Deres Majestæt hos Rigsdagen finde den største Redebonhed til at foretage ethvert Skridt, som kan lette og fremskynde Fællesforfatningens Tilblivelse. Vi ere derfor ogsaa saameget mere forvissede om, at Deres Majestæt ingensinde vil laane Dre til Raad, som gaae ud paa at bryde det Overenskomstens Baand mellem Kongen og Folket, der har givet vor Forfat-